

ΤΡΟΦΟΣ Εἴθ' ὦφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος
Κόλχων ἐς αἶαν κυανέας Συμπληγάδας,
τμηθεῖσα πεύκη, μὴδ' ἐρετμῶσαι χέρας
5 ἀνδρῶν ἀριστεύων οἳ τὸ πάγχρυσον δέρος
Πελίαι μετῆλθον. οὐ γὰρ ἂν δέσποιν' ἐμὴ
Μήδεια πύργους γῆς ἔπλευς Ἰωλκίας
ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖς Ἰάκονος·
οὐδ' ἂν κτανεῖν πείσασα Πελιάδας κόρας
10 πατέρα κατώικει τήνδε γῆν Κορινθίαν
ξὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν, ἀνδάνουσα μὲν
ἔφυγῃ πολιτῶν ὧν ἀφίκετο χθόνα
αὐτῷ τε πάντα συμφέρους Ἰάκονι·
ἥπερ μεγίστη γίγνεται σπηρία,
15 ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ.
νῦν δ' ἐχθρὰ πάντα καὶ νοσεῖ τὰ φίλτατα.
προδοὺς γὰρ αὐτοῦ τέκνα δεσπότην τ' ἐμὴν
γάμοις Ἰάκων βασιλικοῖς εὐνάζεται,
γῆμας Κρέοντος παῖδ', ὃς αἰσυμναὶ χθονός.
20 Μήδεια δ' ἡ δύστηνος ἡτιμασμένη
βοᾷ μὲν ὄρκους, ἀνακαλεῖ δὲ δεξιᾶς
πίστιν μεγίστην, καὶ θεοὺς μαρτύρεται
οἷας ἀμοιβῆς ἐξ Ἰάκονος κυρεῖ.
κεῖται δ' ἄσιτος, σῶμ' ὑφεῖς ἀλγηδόσιν,
25 τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνον
ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ἦισθετ' ἡδικημένη,
οὔτ' ὅμμ' ἐπαίρους οὔτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς
πρόσωπον· ὥς δὲ πέτρος ἢ θαλάσσιος
κλύδων ἀκούει νουθετουμένη φίλων,
30 ἣν μὴ ποτε στρέψασα πάλλευκον δέρην
αὐτὴ πρὸς αὐτὴν πατέρ' ἀποιμώξῃ φίλον
καὶ γαῖαν οἴκου θ', οὗς προδοῦς ἀφίκετο
μετ' ἀνδρὸς ὃς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει.
ἔγνωκε δ' ἡ τάλαινα συμφορᾶς ὕπο
35 οἷον πατρώας μὴ ἀπολείπεσθαι χθονός.
στυγεῖ δὲ παῖδας οὐδ' ὁρῶς εὐφραίνεται.
δέδοικα δ' αὐτὴν μὴ τι βουλεύσῃ νέον·
[βαρεῖα γὰρ φρήν, οὐδ' ἀνέξεται κακῶς
πάσχουσ'· ἐγώϊδα τήνδε, δειμαίνω τέ νιν
40 μὴ θηκτὸν ὥσῃ φάσανον δι' ἥπατος,
σιγῇ δόμους ἐσβᾶς ἔν' ἔστρωται λέχος,
ἢ καὶ τύραννον τὸν τε γήμαντα κτάνῃ
κᾶπειτα μείζω συμφορὰν λάβῃ τινά.]
δεινὴ γάρ· οὔτοι ραϊδίως γε συμβαλὼν
45 ἔχθραν τις αὐτῇ καλλίνικον αἰσεται.
ἀλλ' οἶδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι
στεῖχουσι, μητρὸς οὐδὲν ἐννοοῦμενοι

κακῶν· νέα γὰρ φροντίς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ παλαιὸν οἴκων κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς,
50 τί πρὸς πύλαισι τήνδ' ἄγους' ἐρημίαν
ἔστηκας, αὐτὴ θρεομένη καυτῇ κακά;
πῶς σοῦ μόνη Μῆδεια λείπεσθαι θέλει;
TP. τέκνων ὁπαδὲ πρέσβυ τῶν Ἰάκονος,
χρηστοῖσι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν
55 κακῶς πίτνοντα καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται.
ἐγὼ γὰρ ἐς τοῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνοσ
ὥσθ' ἱμερός μ' ὑπῆλθε γῆι τε κούρανῳ
λέξαι μολούσῃ δεῦρο δεσποίνης τύχας.
ΠΑ. οὐπω γὰρ ἡ τάλαινα παύεται γόων;
60 TP. ζηλῶ σ'· ἐν ἀρχῇ πῆμα κούδέπω μεσοῖ.
ΠΑ. ὦ μῶρος, εἰ χρή δεσπότης εἰπεῖν τόδε·
ὥς οὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν.
TP. τί δ' ἔστιν, ὦ γεραῖε; μὴ φθόνει φράσαι.
ΠΑ. οὐδέν· μετέγνων καὶ τὰ πρόσθ' εἰρημένα.
65 TP. μὴ, πρὸς γενείου, κρύπτε σύνδουλον σέθεν·
σιγὴν γάρ, εἰ χρή, τῶνδε θήσομαι πέρι.
ΠΑ. ἤκουσά του λέγοντος, οὐ δοκῶν κλύειν,
πεσσοὺς προσελθὼν, ἔνθα δὴ παλαίτεροι
θάσσουσι, σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ,
70 ὥς τοῦσδε παῖδας γῆς ἐλᾶν Κορινθίας
σὺν μητρὶ μέλλοι τῆσδε κοίρανος χθονὸς
Κρέων. ὁ μέντοι μῦθος εἰ σαφὴς ὅδε
οὐκ οἶδα· βουλοίμην δ' ἂν οὐκ εἶναι τόδε.
TP. καὶ ταῦτ' Ἰάκων παῖδας ἐξανέξεται
75 πάσχοντας, εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει;
ΠΑ. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων,
κούκ ἔστ' ἐκεῖνος τοῖσδε δώμασιν φίλος.
TP. ἀπωλόμεσθ' ἄρ', εἰ κακὸν προσοίσομεν
νέον παλαιῶι, πρὶν τόδ' ἐξηντληκέναι.
80 ΠΑ. ἀτὰρ κύ γ', οὐ γὰρ καιρὸς εἰδέναι τόδε
δέσποιναν, ἡσύχαζε καὶ κύα λόγον.
TP. ὦ τέκν', ἀκούεθ' οἷος εἰς ὑμᾶς πατήρ;
ὄλοιτο μὲν μή· δεσπότης γὰρ ἐστ' ἐμός·
ἀτὰρ κακός γ' ὢν ἐς φίλους ἀλίσκεται.
85 ΠΑ. τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; ἄρτι γιγνώσκεις τόδε,
ὥς πᾶς τις αὐτὸν τοῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ,
[οἱ μὲν δικαίως, οἱ δὲ καὶ κέρδους χάριν,]
εἰ τοῦσδε γ' εὐνῆς οὔνεκ' οὐ στέργει πατήρ;
TP. ἴτ', εὖ γὰρ ἔσται, δωμάτων ἔσω, τέκνα.
90 σὺ δ' ὥς μάλιστα τοῦσδ' ἐρημώσας ἔχε
καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δυσθυμουμένῃ.
ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρουμένην
τοῖσδ', ὥς τι δρασεῖουσιν· οὐδὲ παύσεται
χόλου, κάφ' οἶδα, πρὶν κατασκήψαι τι.
95 ἐχθροὺς γε μέντοι, μὴ φίλους, δράσειέ τι.

ΜΗΔΕΙΑ (ἜCΩΘΕΝ) ἰώ,

δύcτανoc ἐγὼ μελέα τε πόνων,

ἰώ μοί μοι, πῶc ἄν ὀλοίμαν;

ΤΡ. τόδ' ἐκεῖνο, φίλοι παῖδεc· μήτηρ
κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον.

100 cπεύδετε θᾶccον δώματοc εἵcω
καὶ μὴ πελάcητ' ὄμματοc ἐγγύc
μηδὲ προσέλθητ', ἀλλὰ φυλάccεcθ'
ἄγριον ἦθοc cτυγεράν τε φύcιν
φρενὸc ἀνθαδοῦc.

105 ἴτε νυν, χωρεῖθ' ὡc τάχοc εἵcω.

δῆλον ἀπ' ἀρχῆc ἐξαιρόμενον

νέφοc οἰμωγῆc ὡc τάχ' ἀνάψει

μεῖζονι θυμῶι· τί ποτ' ἐργάcεται

μεγαλόcπλαγχνοc δυcκατάπαυcτοc

110 ψυχὴ δηχθεῖcα κακοῖcιν;

ΜΗ. αἰαῖ,

ἔπαθον τλάμων ἔπαθον μεγάλων

ἄξι' ὀδυρμῶν. ὦ κατάρατοι

παῖδεc ὀλοίcθε cτυγεράc ματρὸc

cὺν πατρί, καὶ πᾶc δόμοc ἔρροι.

115 **ΤΡ.** ἰώ μοί μοι, ἰὼ τλήμων.

τί δέ cοι παῖδεc πατρὸc ἀμπλακίac

μετέχοуci; τί τοῦcδ' ἔχθειc; οἴμοι,

τέκνα, μὴ τι πάθηθ' ὡc ὑπεραλγῶ.

δεινὰ τυράννων λήματα καὶ πωc

120 ὀλίγ' ἀρχόμενοι, πολλὰ κρατοῦντεc

χαλεπῶc ὀργὰc μεταβάλλουcιν.

τὸ γὰρ εἰθίcθαι ζῆν ἐπ' ἴcοιcιν

κρεῖccον· ἐμοὶ γοῦν ἐπὶ μὴ μεγάλοιc

ὀχυρῶc γ' εἶη καταγηράcκειν.

125 τῶν γὰρ μετρίων πρῶτα μὲν εἶπεῖν

τοῦνομα νικᾶι, χρῆcθαι τε μακρῶι

λῶιcτα βροτοῖcιν· τὰ δ' ὑπερβάλλοντ'

οὐδένα καιρὸν δύναται θνητοῖc,

μεῖζονc δ' ἄταc, ὅταν ὀργιcθῇι

130 δαίμων οἴκοιc, ἀπέδωκεν.

ΧΟΡΟC ἔκλυον φωνάν, ἔκλυον δὲ βοᾶν

τᾶc δυcτάνου Κολχίδοc· οὐδέπω

ἦπιοc; ἀλλ', ὦ γεραιά, λέξον.

135 ἀμφιπύλου γὰρ ἔcω μελάθρου γόον

ἔκλυον, οὐδὲ cυνήδομαι, ὦ γύναι,

ἄλγεcι δώματοc,

ἐπεὶ μοι φιλία κέκραται.

ΤΡ. οὐκ εἰcὶ δόμοι· φροῦδα τάδ' ἦδη.

140 τὸν μὲν γὰρ ἔχει λέκτρα τυράννων,

ἢ δ' ἐν θαλάμοιc τήκει βιοτῆν

μῦθον προφέρων πέλας ὀρμηθῆι.

190 σκαίους δὲ λέγων κοῦδέν τι σοφοῦς
τοὺς πρόσθε βροτοῦς οὐκ ἂν ἀμάρτοις,
οἵτινες ὕμνους ἐπὶ μὲν θαλίαις
ἐπὶ τ' εἰλαπίναϊς καὶ παρὰ δείπνοις
ἠῦροντο βίῳ τερπνάς ἀκοάς·

195 στυγίους δὲ βροτῶν οὐδεὶς λύπας
ἠῦρετο μούσῃ καὶ πολυχόρδοις
ᾠδαῖς παύειν, ἐξ ὧν θάνατοι
δειναί τε τύχαι σφάλλουσι δόμους.
καίτοι τάδε μὲν κέρδος ἀκεῖσθαι

200 μολπαῖσι βροτούς· ἵνα δ' εὐδαιπνοὶ
δαῖτες, τί μάτην τείνουσι βοήν;
τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέρψιν ἀφ' αὐτοῦ
δαιτὸς πλήρωμα βροτοῖσιν.

205 **XO.** ἀχάν ἄιον πολύστονον γόων,
λιγυρὰ δ' ἄχεα μογερὰ βοᾶι
τὸν ἐν λέχει προδόταν κακόνυμφον·
θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα
τὰν Ζηνὸς ὀρκίαν Θέμιν, ἧ νιν ἔβασεν

210 Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον
δι' ἄλλα νύχιον ἐφ' ἄλμυρὰν
Πόντου κληῖδ' ἀπεράντου.

MH. Κορίνθιαὶ γυναῖκες, ἐξῆλθον δόμων
215 μή μοι τι μέμψησθ'· οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν
σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο,
τοὺς δ' ἐν θυραίοις· οἱ δ' ἀφ' ἡσύχου ποδὸς
δύσκειαν ἐκτήσαντο καὶ ραιθυμίαν.

δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν,
220 ὅστις πρὶν ἀνδρὸς σπλάγχχνον ἐκμαθεῖν σαρψὼς
στυγεῖ δεδορκῶς, οὐδὲν ἡδικομένους.

χρὴ δὲ ξένον μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλει·
οὐδ' ἄστων ἦντες· ὅστις αὐθαδὴς γεγῶς
πικρὸς πολίταις ἐστὶν ἀμαθίας ὕπο.

225 ἐμοὶ δ' ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὼν τόδε
ψυχὴν διέφθαρκ'· οἶχομαι δὲ καὶ βίου
χάριν μεθεῖσα κατθανεῖν χρήζω, φίλοι.
ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα, γινώσκω καλῶς,
κάκιςτος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' οὐμὸς πόσις.

230 πάντων δ' ὅς' ἔστ' ἔμψυχα καὶ γνώμην ἔχει
γυναῖκές ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτόν·

ἅς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ
πόσιν πρίασθαι δεσπότην τε σώματος
λαβεῖν· κακοῦ γὰρ τοῦτ' ἔτ' ἄλγιον κακόν.

235 κὰν τῷδ' ἀγὼν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβεῖν
ἢ χρηστόν· οὐ γὰρ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ
γυναξὶν οὐδ' οἷόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν.
ἐς καινὰ δ' ἦθη καὶ νόμους ἀφιγμένην
δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθοῦσαν οἴκοθεν,

240 οἷωι μάλιστα χρήσεται ξυνευνέτη.
 κἄν μὲν τάδ' ἡμῖν ἐκπονουμέναισιν εὖ
 πόσις ξυνοικῇ μὴ βίαι φέρων ζυγόν,
 ζηλωτὸς αἰών· εἰ δὲ μή, θανεῖν χρεών.
 ἀνὴρ δ', ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθεται ξυνών,
 245 ἔξω μολὼν ἔπαυσε καρδίαν ἄσης
 [ἢ πρὸς φίλον τιν' ἢ πρὸς ἥλικα τραπεῖς].
 ἡμῖν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν.
 λέγουσι δ' ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον βίον
 ζῶμεν κατ' οἴκους, οἱ δὲ μάρνανται δορί,
 250 κακῶς φρονοῦντες· ὡς τρις ἂν παρ' ἀσπίδα
 στήναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον ἢ τεκεῖν ἄπαξ.
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πρὸς σὲ κἄμ' ἦκει λόγος·
 σοὶ μὲν πόσις θ' ἦδ' ἐστὶ καὶ πατρὸς δόμοι
 βίου τ' ὄνησις καὶ φίλων συνουσία,
 255 ἐγὼ δ' ἔρημος ἄπολις οὗς' ὑβρίζομαι
 πρὸς ἀνδρός, ἐκ γῆς βαρβάρου λεληισμένη,
 οὐ μητέρ', οὐκ ἀδελφόν, οὐχὶ συγγενῇ
 μεθορμίσασθαι τῆςδ' ἔχουσα συμφορᾶς.
 τοσοῦτον οὖν σου τυγχάνειν βουλήσομαι,
 260 ἢν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ
 πόσιν δίκην τῶνδ' ἀντιτείσσασθαι κακῶν
 [τὸν δόντα τ' αὐτῶι θυγατέρ' ἦν τ' ἐγῆματο],
 σιγᾶν. γυνὴ γὰρ τᾶλλα μὲν φόβου πλέα
 κακὴ τ' ἐς ἀλκὴν καὶ σίδηρον εἰσορᾶν·
 265 ὅταν δ' ἐς εὐνὴν ἡδικομένη κυρῇ,
 οὐκ ἔστιν ἄλλη φρὴν μαιφονωτέρα.

ΧΟ. δράσω τάδ'· ἐνδίκως γὰρ ἐκτείσχῃ πόσιν,
 Μήδεια. πενθεῖν δ' οὐ σε θαυμάζω τύχας.
 ὁρῶ δὲ καὶ Κρέοντα, τῆςδ' ἄνακτα γῆς,
 270 στείχοντα, καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων.

ΚΡΕΩΝ σὲ τὴν σκυθρωπὸν καὶ πόσει θυμουμένην,
 Μήδει', ἀνείπον τῆςδε γῆς ἔξω περᾶν
σφυγάδα, λαβοῦσαν διςσὰ σὺν στυγερῇ τέκνα,
 καὶ μή τι μέλλειν· ὡς ἐγὼ βραβεὺς λόγου
 275 τοῦδ' εἰμί, κούκ ἄπειμι πρὸς δόμους πάλιν
 πρὶν ἂν σε γαίης τερμόνων ἔξωβάλω.

ΜΗ. αἰαῖ· πανώλης ἡ τάλαιν' ἀπόλλυμαι·
 ἐχθροὶ γὰρ ἐξιᾶσι πάντα δὴ κάλων,
 κούκ ἔστιν ἄτης εὐπρόσοιστος ἔκβασις.
 280 ἐρήσομαι δὲ καὶ κακῶς πάσχουσ' ὅμως·
 τίνος μ' ἕκατι γῆς ἀποστέλλεις, Κρέον;
ΚΡ. δέδοικά σ', οὐδὲν δεῖ παραμπίσχειν λόγους,
 μή μοί τι δράσης παῖδ' ἀνήκεστον κακόν.
 συμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείγματα·
 285 σοφὴ πέφυκας καὶ κακῶν πολλῶν ἴδρις,
 λυπῇ δὲ λέκτρων ἀνδρὸς ἐστερημένη.
 κλύω δ' ἀπειλεῖν σ', ὡς ἀπαγγέλλουσί μοι,

τὸν δόντα καὶ γήμαντα καὶ γαμουμένην
δράσειν τι. ταῦτ' οὖν πρὶν παθεῖν φυλάξομαι.
290 κρείσσον δέ μοι νῦν πρὸς σ' ἀπεχθέσθαι, γύναι,
ἢ μαλθακιχθένθ' ὕστερον μεταστένειν.

ΜΗ. φεῦ φεῦ.

οὐ νῦν με πρῶτον ἀλλὰ πολλάκις, Κρέον,
ἔβλαψε δόξα μεγάλα τ' εἴργασται κακά.
χρὴ δ' οὐποθ' ὅστις ἀρτίφρων πέφυκ' ἀνὴρ
295 παῖδας περιεσσῶς ἐκδιδάσκεισθαι σοφούς·
χωρὶς γὰρ ἄλλης ἥς ἔχουσιν ἀργίας
φθόνον πρὸς ἀκτῶν ἀλφάνουσι δυσμενῇ.
σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ
δόξεις ἀχρεῖος κοῦ σοφὸς πεφυκέναι·
300 τῶν δ' αὖ δοκούντων εἰδέναι τι ποικίλον
κρείσσων νομισθεὶς ἐν πόλει λυπρὸς φανῇ.
ἐγὼ δὲ καὶ τὴ τῆςδε κοινωνῶ τύχης·
σοφὴ γὰρ οὖσα, τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθονος,
[τοῖς δ' ἡκυχαία, τοῖς δὲ θατέρου τρόπου,]
305 τοῖς δ' αὖ προσάντης· εἰμὶ δ' οὐκ ἄγαν σοφή.
σὺ δ' οὖν φοβῇ με· μὴ τί πλημμελὲς πάθῃς;
οὐχ ὧδ' ἔχει μοι, μὴ τρέσῃς ἡμᾶς, Κρέον,
ὥστ' ἐς τυράννους ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν.
σὺ γὰρ τί μ' ἠδίκηκας; ἐξέδου κόρην
310 ὅτῳ σε θυμὸς ἤγεν. ἀλλ' ἐμὸν πόσιν
μισῶ· σὺ δ', οἶμαι, σωφρονῶν ἔδρας τάδε.
καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν οὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν·
νυμφεύετ', εὖ πράσσετε· τήνδε δὲ χθόνα
ἐᾶτέ μ' οἰκεῖν. καὶ γὰρ ἠδικοῦμενοι
315 σιγηρόμεσθα, κρείσσωνων νικώμενοι.

ΚΡ. λέγεις ἀκοῦσαι μαλθάκ', ἀλλ' ἔσω φρενῶν
ὀρρωδία μοι μὴ τι βουλευθῆς κακόν.
τοσῶδε δ' ἦρσεν ἡ πάρος πέποιθά σοι·
γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος, ὥς δ' αὐτῶς ἀνὴρ,
320 ράϊων φυλάσσειν ἢ σιωπηλὸς σοφῇ.
ἀλλ' ἔξιθ' ὥς τάχιστα, μὴ λόγους λέγε·
ὥς ταῦτ' ἄρα σε κοῦκ ἔχεις τέχνην ὅπως
μενεῖς παρ' ἡμῖν οὖσα δυσμενὲς ἐμοί.

ΜΗ. μή, πρὸς σε γονάτων τῆς τε νεογάμου κόρης.

325 **ΚΡ.** λόγους ἀναλοῖς· οὐ γὰρ ἂν πείσαις ποτέ.

ΜΗ. ἀλλ' ἐξελᾶς με κοῦδὲν αἰδέσῃ λιτάς;

ΚΡ. φιλῶ γὰρ οὐ σὲ μᾶλλον ἢ δόμους ἐμούς.

ΜΗ. ὦ πατρίς, ὥς σου κάρτα νῦν μνεῖαν ἔχω.

ΚΡ. πλὴν γὰρ τέκνων ἔμοιγε φίλτατον πολὺ.

330 **ΜΗ.** φεῦ φεῦ, βροτοῖς ἔρωτες ὥς κακὸν μέγα.

ΚΡ. ὅπως ἂν, οἶμαι, καὶ παραστῶσιν τύχαι.

ΜΗ. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ' ὅς αἴτιος κακῶν.

ΚΡ. ἔρπ', ὦ ματαία, καὶ μ' ἀπάλλαξον πόνων.

ΜΗ. †πονοῦμεν ἡμεῖς κοῦ πόνων κεχρήμεθα.†

335 **KP.** τάχ' ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠσθήσῃ βίαι.
MH. μὴ δῆτα τοῦτό γ', ἀλλὰ σ' ἄντομαι, Κρέον.
KP. ὄχλον παρέξεις, ὥς ἔοικας, ὦ γύναι.
MH. φευξοῦμεθ'· οὐ τοῦθ' ἰκέτευς σου τυχεῖν.
KP. τί δ' αὖ βιάσῃ κοῦκ ἀπαλλάσσει χερός;
340 **MH.** μίαν με μεῖναι τήνδ' ἕασον ἡμέραν
καὶ ξυμπεῖναι φροντίδ' ἣ φευξοῦμεθα
παισίν τ' ἀφορμὴν τοῖς ἐμοῖς, ἐπεὶ πατὴρ
οὐδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοισι.
οἴκτιρε δ' αὐτούς· καὶ σύ τοι παίδων πατὴρ
345 πέφυκας· εἰκὸς δέ σφιν εὐνοϊάν σ' ἔχειν.
τοῦμοῦ γὰρ οὗ μοι φροντίς, εἰ φευξοῦμεθα,
κείνους δὲ κλαίω συμφορᾷ κεχρημένους.
KP. ἥκιστα τοῦμὸν λῆμ' ἔφυ τυραννικόν,
αἰδούμενος δὲ πολλὰ δὴ διέφθορα·
350 καὶ νῦν ὁρῶ μὲν ἐξαμαρτάνων, γύναι,
ὅμως δὲ τεύξῃ τοῦδε. προυννέπω δέ σοι,
εἴ σ' ἢ ἴπιον λαμπὰς ὄψεται θεοῦ
καὶ παῖδας ἐντὸς τῆςδε τερμόνων χθονός,
θανῇ· λέλεκται μῦθος ἀψευδὴς ὅδε.
355[νῦν δ', εἰ μένειν δεῖ, μίμν' ἐφ' ἡμέραν μίαν·
οὐ γὰρ τι δράσεις δεινὸν ὦν φόβος μ' ἔχει.]